

GREMO IZ TRGOVINE!

Vse mora biti prodano do 6. maja.

Z našimi razprodajami ste bili lahko vedno zadovoljni ker dobili ste dobro blago za majhen denar.

Toda sedanja razprodaja, ki se vrši ta teden, pa je vse nekaj drugega kakor prejšnje. Razprodati se mora VSE in za VSAK DENAR. To ni nobena pretveza pač pa poštena razprodaja, ker po 6. maju ne bomo več držali trgovine.

Torej ne zamudite te prilike!
Prodajo se tudi prodajalne mize in razložbene omare (show cases).

E. F. Posch

15300 Waterloo Rd.
vagal Calcutta Ave.

DR. L. E. SIEGELSTEIN
Zdravljenje krvnih in kroničnih bolezni je naša specialiteta.
308 Permanent Bldg. 746 Euclid ave. vokal E. 9th St.
Uradne ure v pisarni: od 9. zjutraj do 4. popol. od 7. ure do 8. zvečer.
Ob nedeljah od 10. do 12. opoldne.

OGLAŠUJTE V ENAKOPRAVNOSTI

Cisto mleko in javno zdravje.

Speznavaajoč kako važna je vez ki obstoja med čistostjo mlečne zaloge in med zdravjem in blagostanjem vsake okolice — posebno pa otrok — in nadalje spoznavajoč in jemljajoč nase moralno odgovornost v zvezi z zalaganjem javnost s svežim mlekom, se je poslužila The Telling-Belle Vernon družba vseh danih sredstev da varuje svoje odjemalce od nevarnosti, ki pridejo v zvezi z nečistim mlekom.

Preiskava mlekarne in kontrola nad laboratorijem.

Telling-Belle Vernon Company je delala in dela v popolnem sodelovanju z mestnimi in državnimi oblastmi ki so odgovorne da pazijo na čistost mlečne zaloge. V soglasju s potrebnimi standardi za izvršitev svojih obligacij, ima The Telling-Belle Vernon družba svoje prostore najmodernejše opremljene za pasteuriziranje, nalivanje v steklenice in za ohlajevanje mleka. Organizirala si je sistem za inšpektiranje in celozaravno kontrolno farm ki producirajo mleko. Poleg teh razkošnih in največjih laboratorij v deželi ki izdaja vse odločitve potrebne za kontroliranje mlečne zaloge.

The Telling - Belle Vernon Co.

DORE

"V mesto poiskat očeta," je odgovoril.

"Kaj pa je tvoj oče?"

"Vojak."

"Vojak."

Zena je umolknila, odrezala mu je še en kos za na pot in Dore je odšel.

Zdaj šele začutil, da ima težke noge in glava je bila kakor zaspana.

"Daleč je še mesto. Bog ve kaj." je pomislil in je gledal v daljavo... Tam na zapadu so se že zgrinjale megle, padal je večer. Tam pod onimi oblaki leži mesto... In stopal je s težkimi koraki naprej.

"Težka je pot," si je govoril, "ampak vedeti moram; nič več mi ne bodo prikrivali."

"Kaj pa, Dore, ako v mestu o njem ne bodo vedeli," se je oglašil glas v srcu, "mesto je veliko in v njem je mnogo ljudi. Kam se denes, ko te nihče ne pozna!"

Iznel se je neprijazne misli in si je govoril: "Toliko časa bom hodil po mestu, da ga najdem, ako ga ni tu, pojdem naprej..."

Cesta je bila čim dalje bolj blatna, težka, izvožena. Bolj in bolj se je ustavljal korak.

Znočilo se je in od nekod so se oglašili zvonovi.

Sveta noč.

Dore je dobro vedel, kako je lepa ta noč doma, v topli hiši pri jaslicah. Toda letos je to drugače...

"Sedi, Dore, in pomisli, kako je pravzaprav," mu je šepetal tih, vabljiv glas. Dore je sedel in pomislil. V trenutku je bilo pred njim polno najlepših sanj. Vsa tista hribovska vas se mu je zdelala kot velike jaslice in lju-

dije so bili kakor pastirji v Betlehemu; poznal je vse po obrazih in po imenih. Med njimi je naenkrat zagledal tudi obraz materin; blede je bilo nje lice in oči kakor mrtve. Nesla je darilo v rokah in se bližala jaslicam... Dore je bil ves srečen in jo je hotel poklicati — ona pa ga je prišla za roko in ga je peljala s seboj. Tam v daljavi se je svetilo mesto kakor božično drevo. Bleščeče luči so se svetile, da se je žarilo do oblakov... Dore je gledal ta prizor in se je ves razveselil. Zdelo se mu je, da je v mestu. Slišal je zvonjenje zvonov in šumenje ljudi. Toda naenkrat je vse izginilo in pokazala se je velika ravnina, pokrita s snegom, polna konj in vozov. In tam na gričih je bilo polno vojakov. Začulo se je grmenje topov in streljanje pušk. Vojaki so se vračali. Med njimi je zagledal očeta, ranjenega, s sklonjeno glavico. V eni roki je nosil puško, z drugo si je brisal kri s čela. Dore je hitel mimo vozov in konj, sredi množice vojakov proti njemu. Nastala je velika gneča. Krik, šum, ropot, beg... Dore se je prerival med množicami; potem je izginilo vse in se je naenkrat začutil v velikem mestu, kjer je hodil od hiše do hiše in vpraševal po očetu. Toda niso mu vedeli odgovora.

Tako je sanjal Dore v sveti noči, sedeč na kamenu ob cesti, in tako je sanjal vso noč, ležeč na vozu, kamor so ga naložili vojaki, ki so ga našli napol zmrzlega ob cesti.

III.

Dore se je prebudil in ni vedel, ali je resnica ali je sen. Ozrl se je in je videl, da leži na lepi beli postelji, v visoki svetli sobi in vse okoli je tiho in mirno. Dvignil je glavo in je zagledal okoli sebe nekaj praznih postelj; skozi okno so se kazale snežene strehe mestnih hiš; v sredi med njimi so se dvigali visoki cerkveni zvoniki z rdečimi strehami in križi na vrhu; tam daleč za njimi so se kazale s snegom pobeljene gore.

Dore se je oziral po sobi in je zbiral spomine na prejšnji dan. Ali je bilo res? Ali je videl božično drevo in vojake okoli? Ali mu je o tem neko pripovedoval ali se mu je sanjalo?

Poleg postelje je stala miza, polna kozarec in belih posod; med njimi je ležala vata in bele obveze, ki so polnile sobo s čudnim duhom, o katerem Dore ni vedel, ali je prijeten ali zopr. Toda naenkrat se mu je zdelo, da je vsa postelja polna tega duha in da mu stiska glavo od vseh strani. Začutil je, da ga boli glava in je položil roko na čelo: glava je bila obvezana. Hotel je sneti obvezo, toda spomnil se je, da je v tuji hiši, pri tujih ljudeh in morebiti bi se jezili nad njim, ako bi odvezal, kar so oni zavezali. Glava je bila težka in trudna: položil jo je vznak na mehko vzglavje in zahotelo se mu je, da bi spal naprej in naprej brez konca.

Premišljal je, kako je prišel v to hišo, v to sobo z visokimi okni, a ni se mogel spomniti nikakih dogodkov; spomnil se je samo, da je prejšnji dan ali pred nekaj dnevi zapustil domačo vas, da je odšel po cesti naprej proti mestu, za očetom. Da, za očetom. Ali je našel očeta? Ali ga je videl? Morebiti se odpro vrata in oče stopi v sobo.

Obrnil je oči k vratom in je gledal vanje nepremično, kakor da se bodo zdajzdaj odprla. Njegove misli so bledele in obstale, kakor da so zaspale. Dore je zaspal.

In kakor v sanjah so se zopet zbudili spomini. Odprla se je ve-

lika dvorana, vsa razsvetljena, v bleščečih lučih, in tam v kotu je stala velika zelena jelka, vsa prepletana z zlatimi in srebrnimi nitmi, polna lučic in zvezdic in naokoli vse polno darov, za vse, ki so prihajali v sobo: bili so vojaki, bolni in ranjeni in ž njimi so prišle lepe gospodične v belih oblačilih kakor angeli. Na odru pred jelko se je pojavil otrok v rdeči suknjici, z zlatom prevezani, v belih čevljičkih in z zlato zvezdo na glavi. Govoril je lepo pesem, ki je Dore ni razumel. Nato je stopil poleg otroka velik gospod, na videz general, z zvezdami in križi na prsih, in je govoril lepe besede, ki jih Dore tudi ni razumel. Ko je general odšel, z odra, so vojaki zapeli pesem. Gospodične v belih oblekah so se zbrale okoli drevesa in začele deliti darove. Veselo šumenje je napolnilo vso dvorano. Vojaki so prihajali in odhajali.

Dore je čakal, kdaj zagleda očeta med njimi.

Toliko je bilo podobnih in skoraj enakih. Toda nihče se ni ozri nanj. Ako bi bil oče, bi prišel k njemu in bi ga povabil s seboj, prav tja k drevesu, da bi videl vse od blizu, popolnoma od bližu. Čakal je dolgo, dolgo.

Nazadnje je prišla k njemu belo oblečena gospodična in mu je prinesla darov: jabolko, orehov, pomaranč in zlatih sladkorčkov. Dore je posegel po darovih, pogledal je belo oblečeno gospodično — in potem je vse izginilo. — Morebiti je oče kje blizu in nima časa, da bi prišel? Ako ga ni tukaj, čemu je prišel sem med tuje ljudi? Ali naj čaka tu, dokler ne pride?

In zopet so omagale misli in niso vedele same sebi odgovora. Dore je sanjal.

Zopet so se odprla široka vrata in pokazala se je velika dvo-

ana z božičnim drevesom. Vse je bilo, kakor prejšnji večer: vojaki, gospodične, darovi. Dore je stal med množico in je čutil, da je med tujimi ljudmi; nihče se ni zmenil zanj: vsi drugi so se poznali in so se pozdravljali z velikimi obrazi. Okoli drevesa se je zbrala gruča otrok, ki so posegali po darovih: eden izmed njih je bil popolnoma enak onemu, ki je imel rdečo obleko, bele čevljičke in zlato zvezdo na glavi. Pobiral je jabolka in orehe z dreves in jih je metal po tloravni, kjer so padali med večje ljudi kakor zlate kepe. Vojaki so pobirali po tleh razmetane darove in so jih za šalo meali drug v drugega.

(Dalje vrih.)

Naročajte dnevnik ENAKOPRAVNOST

A. BROFMAN

6108 St. Clair Ave.

Zakaj bi si ne prihranili denar?

Zakaj bi plačali več?

Dobili smo popolno zalogo moških, deških in otročjih oblačil ter čevljev, katere bomo nudili občinstvu po silno znižanih cenah in sicer ta teden.

SAMO EN POGLED NA PAR IZMED ŠTEVILNIH IZREDNOSTI:

Moške hlače vredne \$3.00	\$1.39
Moške hlače, vredne \$4.00	\$1.79
Moške hlače, vredne \$5.00	\$2.49
Moške hlače, vredne \$6.00	\$2.98
Moške praznične srajce vredne \$1.50	87c
Moške praznične srajce vredne \$2.50	\$1.19
Moške praznične srajce vredne \$4.00	\$1.98
Moške delavne srajce po	69c in 77c

Najboljše moške nogavice po **8c** in naprej.

ZENSKÉ IN OTROČJE NOGAVICE PO VELIKIH ZNIŽANJH.

Cene čevljev so skrajno znižane.

Imamo preveč posebnosti, da bi vse tukaj navedli. — Pridite in se prepričajte.

Pridite in si oglejte naše razložbeno okno kjer je še mnogo izrednosti.

